853/10

Den 18. oktober 2010 blev i sag nr. 77.366:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxxxxx xxxxxx

mod

Pantaenius
Østerbro 11
Postboks 110
7800 Skive

afgivet sålydende

u d t a l e l s e :

Forsikringstageren, der har kaskoforsikring på sin yacht i Pantaenius, klager over selskabets afvisning af at dække yderligere krav i anledning af en kaskoskade på den forsikrede båd sket den 3/12 2007.

Selskabet er ikke tilsluttet Ankenævnet for Forsikring, men nævnet har i medfør af § 2, stk. 1, 2. pkt., i nævnets vedtægter besluttet at afgive en udtalelse.

Selskabet har i anledning af kaskoskaden udbetalt 85.221 € + selvrisiko på 1.335 € til fuld og endelig afgørelse af sagen, mod at klageren selv stod for reparationen.

Klageren har tidligere indbragt en retshjælpssag om advokatomkostninger vedrørende en tvist med det udenlandske værft, hvor yachten blev oplagt, og hvor taksationen blev foretaget. Af præmisserne i denne sag, AK 75.536, fremgik:

> "Efter nævnets opfattelse er det ubetænkeligt at lægge til grund, at der forelå en tvist om berettigelsen af værftets krav. Da det ikke forekommer nævnet åbenbart, at klageren var forpligtet til at betale kravet eller - i hvert fald hele kravet - forelå der tillige en dækningsberettigende tvist. At der er indgået forlig ændrer ikke dette forhold.

Herefter skal det afgøres, hvilken virkning det skal have, at selskabet ikke har haft lejlighed til at godkende advokat og omkostninger i forbindelse ned det indgåede forlig.

Ifølge forsikringsbetingelsernes punkt 8.2 skal spørgsmålet om sagsomkostninger også i tilfælde af udenretligt forlig forelægges for selskabet, inden bindende aftale indgås. Baggrunden for denne bestemmelse er at sikre selskabets mulighed for at bedømme, hvorvidt sagsomkostningerne med rimelighed vil kunne forventes tilkendt forsikringstageren hos dennes modpart i tilfælde af en retslig afgørelse.

At værftet havde et krav på dækning af visse udgifter, som det ikke kunne få dækket gennem fortjeneste ved reparation af fartøjet, da klageren havde valgt kontanterstatning, forekommer ikke umiddelbart urimeligt. Klagerens advokat har forhandlet kravet ned til det halve, og der ses ikke at være indgået aftale om, at klageren skal deltage i modpartens omkostninger. Nævnet lægger derfor til grund, at hver part har betalt sine omkostninger, hvilket meget vel også kunne være blevet resultatet ved en domstol.

Hvis klageren sammen med selskabet havde valgt advokat, vil nævnet antage, at selskabet havde krævet, at der blev antaget en dansk advokat frem for en svensk, hvilket ville indebære, at advokatens honorar skulle fastsættes efter danske regler, og advokaten skulle afstå fra at kræve yderligere honorar fra klageren. Dette har klageren ikke overholdt, og klageren må derfor tåle, at advokaten rejser krav i det omfang, hans honorar ikke bliver imødekommet ved nævnets afgørelse.

Nævnet finder - henset til at tvisten er forhandlet med en italiensk modpart - at honoraret kan fastsættes til 20.000 kr. incl. moms."

Selskabet har efterfølgende angiveligt opfyldt kendelsen.

Over for nævnet har klageren nu i klage af 29/11 2009 krævet 5.000 € med fradrag af 1.350 €, hvilket beløb ifølge selskabet allerede er refunderet klageren i forbindelse med kontanterstatningen på kaskoskaden.

Til støtte for sin påstand har klageren bl.a. anført:

"- I korrespondens från den 19 till den 21 februari bekräftar Pantaenius ett flertal gånger genom J.B. att Pantaenius står för ultraljud och surveykostnader.

Bla. på min fråga om 'ikke have yderligare krav?' jeg forudsätter att det idag ikke kan stilles nogle krav till mej for det undersögelse og rapportarbejde som udförts af O. og P. (varvet) - alltså min rejning er null. Jag har tidigare den 12 februari angivit (...'opfattar positivt (isär hvis jeg ikke skulle reparera)') (bilaga …)

- Att Survey och undersökningskostnader senare debiterades mig med 'Euro 10.525,00 Euro excluded 20 TVA an daily future costs'

- Endast Euro 1350 (240 + 1100) år täckta av kontantuppgbrelsen dår "Repair Estimate" år grunden Rir uppgbrelsen. Dessa kostnader har jag bekråftat vara villig att betala. (bilaga …)

- Att det vid inget tillfälle har från min eller någon annan representant för mig gjorts skriftliga utfästelser eller order på arbetenas utförande - ej heller att jag någonsin mottagit annat än offert från varvet, offert motsvarande just 'Repair estimate' enligt surveyrapporten."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 5/2 2010 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Klager henviser til korrespondancen den 19. til den 21. februar hvor Pantaenius' skadesmedarbejder J.B. ved indgåelse af aftalen om kontanterstatning bekræfter, at Pantaenius står for ultralyds- og serveyomkostninger. Nu påstår klager, at kravet fra T. værftet skyldes, at Pantaenius ikke betalte disse omkostninger.

Klager kræver at Pantaenius betaler ham den udgift han har haft til værftet på 5000 Euro plus 20 % VAT men minus 1.350 Euro.

Pantaenius' stillingtagen til klagen
Pantaenius har som aftalt betalt udgifter til ultralyd og survey. Som dokumentation vedlægges som bilag … til denne udtalelse kopi af faktura fra R. Surveyors for survey på T. værftet samt ultralydsundersøgelse af båden."

Der har efter sagens indbringelse for nævnet været en omfattende korrespondance parterne imellem og med inddragelse af selskabets taksator og værft, hvorunder klageren på sin side har anført, at han er enig i nævnets præmisser i sagen 75.536, 1. afsnit, hvorefter det "… ikke forekommer nævnet åbenbart, at klageren var forpligtet til at betale kravet eller - i hvert fald hele kravet …".

Selskabet har på sin side i skrivelse af 23/3 2010 hertil bl.a. anført, at det har betalt for taksering og ultralydsundersøgelse, således som det blev aftalt i forbindelse med opgørelse af kontanterstatningen, og har igen henvist til dokumentation herfor ved faktura fra den italienske taksator af 5/2 2008. Som yderligere dokumentation for, at kravet fra værftet er selskabet uvedkommende, og at klageren er pligtig at honorere kravet, har selskabet vedlagt mailkorrespondance mellem selskabet og værftet af henholdsvis 13. og 16/4 2010, hvoraf det bl.a. fremgår, at værftet alene har faktureret klageren for den tid, værftet har brugt på fastsættelse af reparationsomkostninger, da værftet blev informeret om, at klageren alligevel ikke ønskede reparation af yachten. Det krævede beløb 10.000 € + TVA blev senere ved forlig gennem klagerens advokat nedsat til 5.000 € + TVA.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet som ubestridt at kunne lægge til grund, at selskabet har udbetalt kaskoerstatning på 85.221 € + selvrisiko på 1.335 € til fuld og endelig afgørelse af mellemværendet.

Ved nævnets kendelse AK 75.536 er selskabet blevet pålagt at godtgøre klagerens advokatomkostninger i forbindelse med klagerens efterfølgende tvist med værftet - en tvist, hvor der blev indgået forlig om klagerens betaling af 5.000 € + TVA. Nævnet finder som ubestridt ligeledes at kunne lægge til grund, at selskabet har opfyldt kendelsen.

Klageren har efter udbetalingen af kontanterstatningen indgået aftale med selskabet om, at selskabet yderligere skulle dække omkostninger til taksation og ultralydsomkostninger.

Nævnet finder det efter sin gennemgang af sagen ikke godtgjort af klageren, at selskabet efter at have betalt værftets faktura af 5/2 2008 er klager yderligere beløb skyldig.

Det af klageren i øvrigt anførte ændrer ikke herved.

Marianne Højgaard Pedersen
formand